

Om Prostitutionen i Paris.

I Frankrig er det ved Love af $\frac{16}{24}$ August 1790 (jfr. Lov af 5. April 1884 Art. 97) og $\frac{19}{22}$ Juli 1791 overladt Kommunemyndighederne at give Reglementer og Forskrifter bl. a. angaaende Overholdelse af den almindelige Ro og Orden. Forsaavidt Overtrædelse af saadanne Forskrifter bringes for Domstolene, er Straffen en Bod fra 1 til 5 Francs efter Code pénal Art. 471 Nr. 15. Nogen Straf for at drive Prostitution som Næringsvej har man ikke i Frankrig¹⁾ En arbitrær Revselsesmyndighed har Politiet fra gammel Tid udøvet overfor prostituerede.

At paase Overholdelse af kommunale Reglementsbestemmelser tilligger ogsaa de kommunale Myndigheder ligesom

*) Art. 334 i Code pénal sætter Fængselstraf (fra 6 Maaneder til 2 Aar) og Bøder (altsaa kumulativt) fra 50 til 300 Francs for til Stadighed (»habituellement») at befordre eller lette unges Utugtsudsvævelser, d. v. s. saadannes, som endnu ikke har fyldt 21 Aar, hvadenten de tilhører det ene eller det andet Kjø. Efter Retsanvendelsen kan prostituerede Kvinder blot rammes af dette Straffebud under meget indskrænkede Betingelser (nemlig naar de paa en Gang har Besøg af flere unge Personer og bedriver Utugt med en af dem i de øvriges Nærværelse, o. desl.). Som Regel vil alene Mellemlhandlere træffes af nævnte Lovbud.

Loven af 27de Mai 1885 angaaende Recidivisters Relegation omtaler ogsaa Domfældelser efter Art. 334. De, der til Stadighed lever af Udbyttet af andres Prostitution, ansees som Løsgjængere (»gens sans aveu»), selv om de har fast Bopæl og ikke er trængende.

Organisationen af de forskjellige Kommuners Politi. I Paris er de kommunevalgte Myndigheders Magtfuldkommenhed for en stor Del tillagt Prefekten (eller rettere Prefekterne, idet der ved Siden af Seinedepartementets Prefekt findes en særskilt Politiprefekt); i de øvrige større Byer (paa over 40.000 Indbyggere) er ogsaa Prefekten høieste Politimyndighed. Ellers er dette Mairen.

De for Paris udfærdigede Bestemmelser om Tilsyn med prostituerede er for en stor Del efterlignede i de større Byer. I 80-Aarene er i Amiens Bordellerne ophævede, men ellers bestaar de fremdeles i alle de større Byer.

Hvad særlig angaar de Foranstaltninger, for hvilke de offentlige Fruentimmer er Gjenstand i Paris, bestaar disse efter hvad Politiet selv gjør gjældende i følgende*):

»Enhver Kvinde, som bevislig (notoirement) driver offentlig Prostitution, er at anse som offentligt Fruentimmer (fille publique) og at indskrive som saadan enten paa Forlangende eller ex officio.

»Indskrivningen bestaar i Indførelse paa en særskilt, for Øiemedet bestemt Fortegnelse af: vedkommendes Navn, Alder, Føde- og Bosted samt tidligere Beskæftigelse. Før Indskrivningen gjøres de offentlige Fruentimmer bekendt med de for saadanne givne Reglementsbestemmelser.

»Indskrivningen er næsten altid frivillig. Ex officio sker den alene overfor det Faatal af Kvinder, som aabenbart (manifestement) hengiver sig til et usædeligt Liv, og, efter flere Gange at have været arresterede for offentlig Utugtstrafik eller at være befunden angrebne af smitsomme Sygdomme, vægrer sig ved at underkaste sig de Forholdsregler, som fra Myndighedernes Side maa bringes i Anvendelse til Bedste for den offentlige Orden og Sundhed.

»De offentlige Fruentimmer, som indskrives, er enten »*Isolées*«, d: saadanne, som bor for sig selv, eller »*Filles de*

*) Her indsættes i Oversættelse en »Notice«, som Forf. af denne Oversigt modtog i 1895, under Ophold i Paris bl. a. for at studere Prostitutionsforholdene, fra Politiprefektorets Sædelighedsbureau.

maison«, o: saadanne, der opholder sig i offentlige Utugtshuse (maisons de tolérance). De kan dog gaa over fra den ene Klasse til den anden alene efter en foreløbig Meddelelse.

»De Kvinder, som holder offentligt Utugtshus (saakaldte »*Maitresses de maison*«) kan ikke uden Autorisation drive denne Næringsvei. Autorisationen er betinget af vedkommende Huseiers skriftlige Samtykke og Tilveiebringelse af en indregistreret Leickontrakt, ligesom ogsaa af, at det efter anstillet Undersøgelse findes paakrævet at oprette Utugtshus i vedkommende Strøg.

»Af Hensyn til Velanstændighed bør saadanne Huse være saa langt som muligt fra Kirker, offentlige Bygninger og Indretninger og fra Skoler. Af Hensyn til Naboer skal Utugtshusenes Vinduer indvendig være forsynede med dobbelte Gardiner og udvendig med laasede Persiennelemmer.

»Den, der forestaar saadant Hus, er ansvarlig for de Uordener, som finder Sted indenfor som udenfor Huset fra de Pigers Side, som der opholder sig. De Værtinder, som ikke opfylder de dem paahvilende Pligter, fratages enten midlertidig eller for ubestemt Tid deres Bevillinger.

»Hvormange Piger der kan bo i Utugtshuse, beror paa de stedlige Forhold.

»Den væsentligste Forpligtelse, som Indskrivningen medfører for de offentlige Fruentimmer, gaar ud paa at være underkastede regelmæssige Lægeundersøgelser. — — — — De for sig selv boende Fruentimmer undersøges 1 Gang hver 14de Dag i vedkommende Lægebureau, hvor altid er tilstede til Tjenestgjøring to Læger. De i Utugtshuse boende Fruentimmer undersøges en Gang ugentlig i Husene. Denne forøgede Forsigtighed nødvendiggjøres dels ved det forudsatte større Antal Personer, med hvem de indlader sig, dels ved den større Sløvhed og Ligegyldighed med sig selv, som efter deres i Almindelighed mere uregelmæssige Opførsel (leur habitudes généralement plus déréglées) befrygtes.

»De for sig selv boende modtager ved Indskrivningen et Kort, som fornyes hvert Aar. Hver Gang de undersøges,

stemples Kortet for at godtgjøre, at de har gjort sin Pligt, da de paa Forlangende bliver nødte til naarsomhelst at forevise sit Kort (o: for Politiet).

»Om Undersøgelserne af dem, der bor i Utugtshuse, gjør Lægerne for hver Gang Antegnelser i en Bog, som Værtinderne har, og i hvilken de i Politikontoret maa lade indføre de Fruentimmer, som skal bo hos dem.

»Værtinderne maa ogsaa henvende sig til samme Kontor for at faa udslettet dem, som flytter fra dem. Saavel Indførsel som Udslettelse maa finde Sted senest 48 Timer efter Ankomsten eller Fraslytningen.

— — — — —
»Uden Hensyn til de ovennævnte regelmæssige Undersøgelser maa den for sig selv boende, som vil tage Ophold i et Utugtshus, eller omvendt, lade sig undersøge i vedkommende Lægebureau. Det samme gjælder ved Flytning fra et Utugtshus til et andet, naar noget offentligt Fruentimmer søger Reisepas, og endelig hver Gang et saadant arresteres eller kommer ud af Fængsel eller Sygehus.

»Naar et Fruentimmer i Utugtshus ved Undersøgelse dersteds erklæres for syg, bliver hun ufortøvet sendt til Lægebureauet for at undersøges paany. — — — — —

»Den syge sendes samme Dag til Hospital med Erklæring fra Bureauets Læger om hendes Tilstand.

»Blandt de for sig boende offentlige Fruentimmer er der en Del, som uden Tvang indordner sig under Sundhedsforskrifterne. Men det aldeles overveiende Antal søger at unddrage sig fra sine Pligter i saa Henseende. Det administrative Bureau modtager fra Lægebureauet de fornødne Meddelelser for at efterspore dem, der er udeblevne til den fastsatte Undersøgelsestid.

»Et vist Antal Politibetjente har særlig som Hverv at paase Overholdelse af Reglementsbestemmelserne i dette Stykke og skal tilholde de for sig boende Fruentimmer nøiagtig at indfinde sig til Undersøgelse, og de forsømmelige skal de indbringe til Undersøgelse. De har ogsaa at under-

søge i Utugtshusene, om Værtinderne i disse nøiagtig opfylder sine Forpligtelser, og har at forvise sig om, at de ikke hemmelig tager unge Piger til sig for at forføre dem, og at de heller ikke paa anden Maade afstedkommer Uordener.

»De Fruentimmer, som opgiver sit Utugtserhverv, bliver efter en Prøvetid fritagne for Undersøgelser.«

De indskrevne Fruentimmer, der opholder sig i Bordel, faar altsaa intet Kort, men alene de for sig selv boende*).

Desuden leveres der dem et Aftryk af »*Obligations et défenses imposées aux femmes publiques*«. Blandt andet gaar disse ud paa, at de ikke maa søge at drage Kunder til sig (provoquer à la débauche), medens det er Dagslys. Det er dem ikke tilladt at »entrer en circulation« paa offentlig

*) Kortet har saadant Udseende:

Forsiden:

18 {
.....

Undersøgelserne finder Sted den og den hver Maaned.				
Naar Visitdagen falder paa Søndag eller Festdag, træder den følgende Dag istedet. Festdage er.....				
Maaned	1. Halvdø	Undersøgt	2. Halvdø	Undersøgt
Januar				
Februar				

Bagsiden:

Marts				
April				
Mai				
Juni				
Juli				
August				
Septbr.				
Oktbr.				
Novbr.				
Decbr.				

Gade før $\frac{1}{2}$ Time efter den fastsatte Tid for Tænding af Gadelygterne og til ingen Aarstid før Kl. 7 Aften, og de maa ikke færdes ude efter Kl. 11. De maa aldrig være hørøstede eller paatrængende i sine Henvendelser, og det er dem udtrykkelig forbudt at tiltale Mænd, som gaar i Følge med Kvinder eller Børn.

De maa ikke staa stille, ikke flokke sig sammen, ikke gaa langsomt frem og tilbage paa en kort Strækning. De maa ikke streife om i Nærheden af Kirkerne, paa de mest befærdede af de store indre Boulevarder, ikke i de offentlige Haver, paa Kaierne, Broerne og i det hele taget ikke paa øde og mørke Gader eller Pladse osv. osv.

Overtrædes de ovenanførte Forbud, ligesom hvis de forsømmer at indfinde sig til Lægeundersøgelsen til fastsat Tid, er de underkastede Revselsler i Forhold til Overtrædelsernes Beskaffenhed. De omfattende Forskrifter maa næsten selvsagt overtrædes, hvis vedkommende Fruentimmer skal drive sin skjændige Næringsvei, og det vilde alene være et Faatal, som kunde undgaa Straf, hvis ikke Distriktets Politier og der saa igjennem Fingre med Forskrifternes strenge Overholdelse. Dette gjør Anvendelsen af de arbitrære »Straffe«, som Politimyndighederne selv baade dikterer og fuldbyrder, dobbelt vilkaarlige.

Er de Fruentimmer, som er forsynede med Kort (filles en carte), undergivne Ufrihed i sin Livsførelse, saa er dette i endnu højere Grad Tilfældet med dem, der lever i Utugts-huse.

Disses Antal er i Tidens Løb stadig aftaget. I 1845 var der i Paris og dets Forstæder ialt 235 Bordeller, i 1855 204, i 1869 (Aaret før Krigen med Tyskland) 152, i 1880 133. I 1888 var Antallet sunket helt ned til det halve af dette Tal, nemlig til 67. 1889 (Udstillingsaaret) viser en liden Opgang igjen til 69. Men siden er Antallet fremdeles gaaet stadig nedover. I 1894 var der saaledes ikke mere end ialt 56, deraf 30 forbundne med Bevertning (maisons

å estaminet). Ogsaa i de øvrige erholdes imidlertid Drikkevarer (Øl som Vin), men kun i hele Flasker*).

Forholdet mellem indskrevne viser, bortset fra et Par enkelte Aar, en tilsvarende Nedgang i Antallet af de første. Der falder saaledes paa det samlede Antal af indskrevne:

		boende i Bordel	boende for sig selv (isolées)
i 1885	af 4259:	1852	2407
i 1869	» 3731:	1206	2525
i 1872	» 4242:	1126	3116
i 1873	» 4603:	1143	3460
i 1878**)	» 4150:	1127	3030
i 1879**)	» 3991:	1343	2648
i 1882	» 2839:	1107	1723
i 1888	» 4591:	772	3819
i 1889	» 4951:	691	4260
i 1890	» 4770:	663	4107
i 1891	» 5015:	682	4333
i 1892	» 5004:	596	4408
i 1893	» 4793:	540	4253
i 1894	» 5154:	580	4574

Paris's Folkemængde udgjorde i 1872 1.852.000 Indbyggere, ved Folketællingen i 1881 2.269.000, i 1886 2.345.000 og i 1891 2.448.000. Bevægelsen i Antallet af indskrevne *isolées* kan formentlig delvis tilskrives Folkemængdens For-

*) I de paa det fineste Publikum beregnede Bordeller er der baade i Saloner og Soverum en gennemført Stilfuldhed med en Rigdom i Udstyr, som man vanskelig kan tænke sig. Man finder Tag- og Vægmalier af fremragende Kunstnere, kort sagt alt af det dyreste og eleganteste, som findes. Hvor Besøgstaxten er lavere, er selvfølgelig ogsaa Udstyret og det hele ringere. Kvinderne er ogsaa forskellige i Opsørsel, Udscende og Antræk, eftersom Stedet er for Folk med mere eller mindre velfyldte Pengepunge, er beregnet paa en mere forfinet Smag eller mere robuste Fordringer. Til den unaturlige Tilfredsstillelse af Besøgenes Kjønndrift byder alene de finere Steder Anledning. Men i denne Henseende byder disse paa enhver tænkelig »Komfort«.

***) Fra Sommeren til ud paa Høsten 1878 holdtes Verdensudstilling i Paris. Tallene er at henføre til Forholdet ved Aarets Begyndelse. Opgaven for 1879 viser saaledes nærmest, hvordan man med det store Fremmedbesøg i 1878 havde indrettet sig.

øgelse. Men for det fra Aar til Aar nedadgaaende Antal af saadanne i Tidsrummet 1873 til 1882 fra 3460 til 1723, altsaa under det halve, og for Antallets Tiltagen igjen fra Aar til andet indtil 1894 maa ogsaa søges andre Forklaringsgrunde*).

I denne Forbindelse bør kortelig omtales, hvorledes de i Bordeller boende Fruentimmer har det. Disse Indretninger forestaaes i Almindelighed af forhenværende offentlige Fruentimmer. Om »Madame« har en Mand, træder han aldrig frem som Husherre overfor Politiet. Det almindelige er, at han har Befatning med Erhvervelse af friskt og indbydende »Kjød« for Hustruens Bedrift. At der ved Hvervning af Kvinder til Bordeller fra andre Steder ofte drives en Trafik, som nærmer sig Slavehandel saa meget, som det vel er tænkeligt, er en bekjendt Sag. Det er foreskrevet reglementsmaessig, at ingen under Myndighedsalderen (21 Aar) maa optages i Bordel. Dette overholdes imidlertid ikke strengt.

Det nærmeste Opsyn med Husets Fruentimmer føres af den ansatte *Sous-Maitresse*. Hun indlader de besøgende og modtager Betalingen og fører Regnskab for de forskjellige Fruentimmers Andel i de Indtægter, de tilfører Huset. Saa vidt vides, godskrives de for Halvdelen. Hvad besøgende fortærer eller trakterer paa Fruentimmerne, maa selvfølgelig betales særskilt, og paa de eleganteste Steder betales ofte mange Gange Varernes Kostende. Vil en tage sig et varmt Bad, betales derfor op til 100 Francs. Den vanlige Betaling for et kort Besøg er efter Husets Udstyr og det foreliggende Udvalg af tiltrækkende Kvinder fra 1 Franc op til 20. Sær-

*) Ved Politibudgettets Behandling i 1880 i Paris's Kommuneraad gik den bekjendte Yves Guyot som Budgetkomiteens Ordfører i en meget indgaaende og skarp Fremstilling strengt i Rette med den hele Politiordning i Paris og særlig med Hensyn til Prostitutionsforholdene. Utænkeligt er det ikke, at denne Komiteindstilling, der bl. a. gik ud paa Afskaffelse af det særskilte Sædelighedspoliti, kan have øvet Indflydelse paa Forholdene i Tiden nærmest efter. Regjeringens Modstand bragte Reformplanerne til at strandre i 1880.

lig paa de finere Steder maa Fruentimmerne tilfredsstille Besøgenes Kjønsdrift paa enhver Maade, som forlanges.

Foruden hvad der trakteres paa Fruentimmerne, søger disse almindeligvis for sig selv at faa af Kunderne nogle Penge »til sine Hansker« udenfor den Betaling, der ydes til Sous-Maitressen. Kommer denne over, hvad der saaledes indvindes, pleier hun dog at lægge Beslag derpaa til Husets Fordel. Fruentimmerne, der til sin personlige Opvartning altid har kvindeligt Tyende, og som uden at betale derfor fødes rigelig og godt, vil tilrods herfor efter en kort Tids Ophold være i Gjæld opover Ørene til »Madame«. Alle Slags Toilettegenstande, som hun leverer dem, og de oftest vistnok lette, men pyntelig udseende Beklædningsgenstande, som de faar overladt, og baade det ene og det andet, som ydes extra, beregnes vedkommende til Last med den mangedobbelte Værdi; og jo mere indbringende hun er for Huset, des høiere drives Gjælden op ved allehaande Extradelser for at binde hende fastere. Det hænder ikke sjelden, at et mere formaende Hus køber en saadan »Guldflugt« ved at overtage og indfri hendes »Gjæld« paa det gamle Sted. I det Bordel, som hun flytter over til, bliver hun strax belastet med den gamle »Gjæld«, og der fortsættes paa denne Maade, saalænge vedkommende øver sin Tiltrækningskraft paa de besøgende. Formindskes denne, gaar hun gjerne over til et Bordel med mindre formaende Publikum. Den »Gjæld«, som dettes Indehaver faar at betale som Løsesum, staar i Forhold til Varens Kurs. Naar ikke Overgang finder Sted fra et til et andet Bordel, eller det enkeltvis hænder, at en Liebhaber vil frikjøbe et Fruentimmer for at have det for sig selv, staar Gjælden der blot som et Middel til at unddrage Bordelpigerne ethvert umiddelbart Udbytte af deres Bedrift udover Kost og Logi. Rømning finder forholdsvis sjelden Sted. Værtinderne søger nemlig paa alle mulige Maader at sikre sig herimod. Et almindelig anvendt Middel, naar en Bordelpige en enkelt Gang faar Udgangsløst, er, at Værtinden laaner hende nogle

Klædningsstykker eller ubetydelige Smykker; og hvis hun da forsvinder med de laante Sager, kan Værtinden benytte det mod hende begaaede strafbare Eiendomsindgreb som Tvangsmiddel. Erfaringsmæssig viser det sig iøvrigt, at Piger, der har været en Tidlang i Bordel, og som saaledes har vænnet sig til Livet der, ikke trives udenfor, og snart vender tilbage af egen Drift, paa samme Maade som Omstrefere gjerne tager sit Vandreliv op igjen, naar de har forsøgt at holde sig i Ro en Tid med almindelige Menneskers Levevis. Stadigt Arbeide faar de efterhaanden en uovervindelig Afsky for. Saavel fysisk som intellektuelt bliver Bordelpigerne efterhaanden nedbrudte, og naar dertil kommer de veneriske Sygdomme, hvoraf paa det nærmeste alle angribes sent eller tidlig, kan enhver sige sig selv, at det er en haard Skjæbne, der rammer dem, som skal være Hovedafløb for Medmenneskers Usædelighed.

Tilsynet med de indskrevne offentlige Fruentimmer, som opholder sig i Bordeller, skaffer ikke Politiet paa langt nær saa meget Besvær som de for sig selv boende, der, som ovenfor bemærket, viser en overordentlig stærk Tilbøielighed til at unddrage sig Efterlevelsen af Kontrollforskrifterne.

Følgende Tabel for Aarene 1889—1894 er betegnende:

	1889	1890	1891	1892	1893	1894
Antallet af indskrevne Iste						
Januar	4951	4770	5015	5004	4793	5154
indskrevne i Aarets Løb...	691	617	665	396	787	855
tilsammen...	5642	5387	5680	5400	5580	6009
Udgaaede af Fortegnelsen i						
Aarets Løb:						
som er døde	13	5	14	10	9	11
» » gifte	6	18	14	10	18	16
» har faaet andet Er-						
hverv.....	30	18	19	16	17	14
» er forsvundne.....	2132	1565	1450	1440	1121	794
samlet Antal af udgaaede i						
Aarets Løb	2181	1606	1497	1476	1165	835

I Aaret 1872 var Antallet af udgaaede endnu lavere end i 1894, nemlig 813. I 1878 var Antallet 1855, i 1885 2112 og i 1887 endog helt oppe i 2564. At Forholdet mellem forsvundne og udgaaede af andre Aarsager da har været nogenlunde svarende til samme i Aarene 1889 til 1894 kan vistnok med Tryghed antages. Naar man betænker, at vel omkring $\frac{1}{5}$ af de indskrevne til enhver Tid vil opholde sig under Laas og Lukke i Politiarresten eller i Anstalten St. Lazares Detentionsafdeling eller ogsaa indlagt i denne Anstalts Hospitalsafdeling, og naar man dertil sætter ud af Betragtning Bordelpigerne, blandt hvilke forholdsvis faa gjør sig usynlige, bliver det et særdeles betragteligt Forholdstal af for sig selv boende indskrevne, som unddrager sig Tilsynet hvert eneste Aar, trods Politiets Anstrengelser for at holde Rede paa dem*).

Reglementet af 1878 paabyder Eftersøgelse af »forsvundne« offentlige Fruentimmer med den største Varsomhed. Politibetjenteene skal dog efter Reglementets Instruktioner indskrænke sig til en Indberetning (uden at arrestere vedkommende), hvis den forsvundne er vendt tilbage til sin Families Hjem, har taget fat paa hæderligt Arbejde eller i det

*) At den allerstørste Del af de »forsvundne« forbliver i Paris, kan man vistnok trygt gaa ud fra. Hvor vanskeligt det er at opspore nogen i en saa stor By, kan enhver sige sig selv, om end med ganske nøiagtige Signalementer. Men for prostituerede er man i denne Henseende saavidt Forf. af nærv. Oversigt har kunnet erfare langt fra nøiesende. Af et Tilfælde inden Forf.s personlige Erfaringskreds i Kristiania med dets nok saa gjennemsigtige Forhold drages iøvrigt den Slutning, at Efterlysning ikke altid fører til noget. En Person, der var bleven anmeldt for en Række af Bedragerier, blev under rigtigt Navn og med Tilføielse af meget nøiagtigt Signalement efterlyst i Polititidenden ifølge Rettens Paagrebelsesordre. Først efter Maaneders Forløb blev han greben paa Grund af, at han netop havde begaaet et Tyveri fra en be- kjendt. Personens tidligere Beskæftigelse (som Kontrollør ved et offentligt Forlystelsessted) var oplyst. Det viste sig senere, at han fremdeles efter Politibekjendtgjørelsen havde fortsat sit Arbejde paa samme Sted i længere Tid. Og der, hvor han altsaa daglig færdedes omgivet af Politi, fakkedes han ikke.

hele taget er holdt op med at drive Utugtserhverv. Derimod skal anholdes og indbringes til Politifængslet (le Dépôt) de »forsvundne«, som senere findes forstukne i offentlige Utugtshuse, hos andre offentlige Fruentimmer, paa offentlige Steder, paa Gaderne eller i Logihuse (hôtels garnis).

Organiserede Streiftog eller, om man vil, Klapjagter efter prostituerede gennem et eller flere Kvarterer, saakaldte »Raffles«, fandt tidligere Sted i nok saa stor Udstrækning, men bruges nu ikke længer, fordi man fangede saa mange uvedkommende, og de mere drevne og altsaa de farligste af paagjældende Omraades hemmelige eller indskrevne vidste i Regelen at holde sig undaf. Saadanne Klapjagter maatte nemlig beordres mindst en Dag iforveien af Politiprefekten, og der var saa mange Veie, ad hvilke det kunde sive ud, at et Uveir trak op.

Følgende Tabel giver for Aarene 1889 til 1894 et Indtryk af Paris's Sædelighedspolitis Virksomhed for at holde de indskrevne til Overholdelse af Reglementerne:

	1889	1890	1891	1892	1893	1894
I Aarets Løb:						
Sendt til Sygehus	678	597	599	460	472	602
» » Barmhjertigheds- hjem	24	23	47	51	52	76
Straffe dikterede	11692	9051	8638	6027	10134	15792
Løsladelser efter Lægeunder- søgelse og Forhør.....	5672	10170	10499	8117	9097	10519
Tilsammen...	18066	19841	19783	14655	19755	26989
Trækkes herfra Antallet af Tilfælde, da baade Straf og Indsendelse til Sygehus er anvendt.....	335	222	214	144	166	317
Fremkommer det samlede Antal af Arrestationer af indskrevne Fruentimmer.	17731	19619	19569	14511	19511	26672

Foruden Varetægtsarrest, om man saa kan kalde det, som de anholdte løstgite Fruentimmer er underkastede

i Politifængslet, anvendes som Straf Indsættelse i St. Lazarefængslet fra 4 til 15 Dage eller undtagelsesvis 3 Uger efter Politidekret, som ikke kan indbringes for en Domstol. (Om Politiets Sædelighedskommission se nedenfor).

Som allesteds, hvor der findes en under særegne Forskrifter (med Hensyn til Undersøgelse m. v.) indordnet tolereret offentlig Prostitution, gives der i Paris ved Siden af de indskrevne (souvaises) mangfoldige Gange flere hemmelig prostituerede (*«clandestines»* eller *«filles insouvaises»*, som de kaldes i Politisproget). Hvormange der er kan selvfølgelig ingen med Sikkerhed sige. Men flere Forfattere har i sin Almindelighed sat Forholdstallet = 10 : 1. Dette er muligvis endel overdrevet. Men hvor samvittighedsfuldt Eftersyn der end er, er det ialfald af alle erkjendt, at Hovedmassen ved at unddrage sig Kontrol fra Sædelighedspolitiets Side.

I Paris som i alle andre store Byer træder Eftersporingen af hemmelige prostituerede frem som en langt mere vanskelig og byrdefuld Opgave for Politiet end Kontrollen med de indskrevne; men der opspores, som nedenfor vil sees, ikke et Antal, der staar i Forhold til den overveiende Mængde af uindskrevne.

Som ovenfor nævnt, finder de tidligere i Paris hyppig anvendte Klapjagter paa offentlig Gade ikke længer Sted. Derimod bliver af og til i Henhold til Politiprefektens Beslutning afholdt Husundersøgelser i Hoteller og Privathuse, som med skjellig Grund mistænkes som Arnesteder for den hemmelige Prostitution. Til Kafeer og offentlige Bevertningssteder har Politiet Adgang saalænge de lovlige eller ulovlige er aabne for Gjester.

Den parisiske Politiforordning fra 1778, der endnu i flere Stykker ansees gjældende, forbyder alle løsagtige Fruentimmer at kapre (*raccrocher*) paa offentlig Gade, selv gennem Vinduerne. Samme Forordning forbyder Udleie af Husrum til usædelige og ilde berygtede Personer og særlig at tillade nogen Utugtstrafik i sit Hus. Den paalægger Ho-

teleiere og andre Udleiere af enkelte Værelser ikke at give Løsgjængere og utugtige Fruentimmer Tilhold hos sig.

De indskrevne offentlige Fruentimmer, som paatræffes ved saadanne Husundersøgelser sammen med Mandfolk, skal i Almindelighed arresteres, da de, selv om de faar Lov til at bo i Hoteller, ikke har Lov til der at drive sin Utugtsnæring. Derimod paalægger Reglementet af 1878 de Polititjenestemænd, der udfører Husundersøgelser i Hoteller osv. ikke at arrestere Fruentimmer (enten de er alene eller sammen med Mandfolk) uden under saadanne Omstændigheder, at der er overveiende Grund til at antage, at vedk. driver Utugtserhverv. Det samme gjælder, naar uindskrevet Fruentimmer træffes paa et offentligt Sted, der er bekjendt som aabent for prostituerede Fruentimmer.

Mest udsatte for at blive fakkede er de uindskrevne Fruentimmer, som Politiet træffer paa offentlig Gade ifærd med at lokke Kunder til sig. Ogsaa overfor saadanne er det paalagt at optræde med den størst mulige Varsomhed og alene at anholde dem, naar de paaviselig gjentagne Gange har søgt at faa nogen til at følge dem for at bedrive Utugt med dem. Det er udtrykkelig og paa det strengeste forbudt Polititjenestemændene at gjøre Skridt til at faa vedkommende narret til at indlade sig med ham som mulig Liebhaber.

Ethvert arresteret uindskrevet Fruentimmer fremstilles først for Distriktets Politikommissær, som prøver, hvorvidt Anholdelsen har været berettiget. Saafremt han finder dette, sender han vedkommende med en Rapport til Politifængslet. Før den anholdte derfra fremstilles til Lægeundersøgelse, har Bureauchefen i Politiets Sædelighedsafdeling at gennemse vedkommendes Papirer for at afgjøre, hvorvidt man ikke kan lade denne Undersøgelse bero.

Efter Lægeundersøgelsen examineres vedkommende Fruentimmer af en »Commissaire-Interrogateur« ved Hovedstationen. Denne nedskriver hendes Forklaring, som hun undertegner.

Derefter fremstilles hun efter den Forretningsorden, som Forf. havde Anledning til personlig at følge i Paris i 1895, for en Underbureauchef, der afgiver Bestemmelse om de anholdtes videre Behandling efter en ganske kort Examination paa Grundlag af de foreliggende Akter angaaende vedkommendes tidligere Forhold, de Omstændigheder, under hvilke Arrestationen har fundet Sted, Udfaldet af den foretagne Lægeundersøgelse.

De, som er fundne lidende af venerisk Sygdom, skikkes paa Sygehus. De øvrige bliver enten løsladte eller indskrevne. (Særlig om Behandling af mindreaarige nedenfor.)

Til at bestemme Straffene, naar arresterede indskrevne Fruentimmer ikke vedtager de af Underbureauchefen dikterede, ligesom til at træffe Afgjørelse angaaende mindreaariges Behandling samt om de Forføininger, der bliver at træffe overfor arresterede fuldmyndige Fruentimmer, der ikke underkaster sig Underbureauchefens Bestemmelse, har man en særegen administrativ Kommission (*Commission de mœurs*) bestaaende af Politiprefekten, eller i Regelen som hans Stedfortræder en Bureauchef (for 2det Bureau) i Sædelighedsafdelingen og Underbureauchefen for dettes 3die »Sektion« samt efter Tur to af Paris's Politikommissærer. For Kommissionen, der afholdes 1—2 Gange om Ugen*), afhøres de arresterede og, om fornødiges, tillige vedkommende Politibetjente, ligesom man ogsaa indkalder paarørende eller andre, der kan antages at ville tage sig af unge, for hvem der er grundet Haab om Tilbagevenden til et ordentligt Liv.

*) Forf. af denne Oversigt havde i 1895 Anledning til at overvære en Række Møder af Sædelighedskommissionen ligesom til at følge de administrative Forhør, som ellers saavel indskrevne og uindskrevne blev underkastede. Om motiverede Kjendelser var der aldrig Tale, og den hele Behandlingsmaade var i høi Grad summarisk. Men man gennemførte med Fasthed de Regler, som har udviklet sig i Tidens Løb for denne høist eiendommelige udenfor Loven liggende »Retspleie«. At man efter bedste Skjøn gjorde alt muligt for at hemme Lasten og saavidt muligt for at redde, hvem man kunde, har Forf. ingen Grund til at betvivle.

Der findes ikke statistiske Opgaver over, hvormange der arresteres mere end 1 Gang om Aaret, og heller ikke over, hvormange af de arresterede, som er fundne syge, man tidligere en eller flere Gange har sendt til Sygehus. De ovennævnte Talopgaver over Arrestationer af indskrevne viser, at disse i Gjennemsnit arresteres en 4—5 Gange om Aaret eller tildels endog mere. Ved de uindskrevne maa man ogsaa gaa ud fra, at der er adskillige, som bliver indbragte mere end en Gang, og naar man derfor skal slutte noget af den nedenanførte Tabel, saa bliver det nødvendigt ialfald at regne med, at $\frac{1}{3}$ af de arresterede forekommer 2 Gange. Den tvungne Indskrivning finder som ovenfor antyd det ikke Sted, medmindre der foreligger gjentagne Arrestationer for »Raccolage«. De Betjente, som Sædeligheds-politiet udelukkende beskæftiger med at paase, at Uordener ikke finder Sted paa Gaderne, var for hele Paris ikke mere end 30. Selvfølgelig medvirker ogsaa det almindelige Ordenspolitis Betjente, naar det kan falde sig; men de har fornemmelig andre Opgaver end at passe paa alle de løst- agtige Fruentimmers Gjøren og Laden, og de ved dem foretagne Anholdelser maa derfor antages at være forholdsvis faatallige. At en talrigere Sædelighedspolitistyrke vilde udrette mere, er selvsagt. Men med den Tilbøielighed til altid at være om sig og stadig at skifte Virkefelt, kan man ogsaa sige sig selv, at der maatte en hel liden Hær af Sædelighedspoliti til for at kunne passe paa overalt og med den fornødne Aarvaagenhed. Den store Vexling i Antal fra Aar til andet i nedenstaaende Tabel kan formentlig delvis tilskrives Skifte i Indhavere af Politiprefektstillingen.

Af ikke indskrevne (insoumises) fandt følgende Antal Arrestationer Sted:

	1872	1878	1889	1890	1891	1892	1893	1894
Ialt.....	3769	2599	2511	2542	2415	1615	3208	3023
deraf Tilfælde, da den anholdte						(1. Gang: 922)	(1. Gang: 1685)	(1. Gang: 1632)
viste sig syg..	1302	784	927	814	882	658	1150	1036
i Procenter ...	34,5	30,2	36,9	32,0	36,5	40,7	35,5	34,3

Sygeprocenten mellem for sig selv boende undersøgte indskrevne og de deriblandt fundne syge var i 1872: 10,5 og i 1878: 7,4, i 1880: 17,7, i 1883 endog 21,9 med Synken igen til 9,45 i 1888. For hele Tidsrummet 1872—88 er Gjennemsnitstallet 13,7.

Hvad særlig angaar mindreaarige (Personer under 21 Aar). viser Statistiken for Aarene 1890—94, at der sendtes til Sygehus i 1890: 533 (samlet Antal af Arrestationer af mindreaarige: 1266), i 1891: 605 (af 1256), i 1892: 456 (af 862), i 1893: 702 (af 1561) og i 1894: 610 (af 1405).

Mindreaarige, som efter Arrestation ikke blev fundet syge, eller som efter endt Kur er kommen ud fra Sygehus, blev i 1889 til 1894 i Paris behandlet paa følgende Maade:

Arresterede mindreaarige	1889	1890	1891	1892	1893	1894
Paa Begjæring givet Forældre eller andre paarørende i Varetaegt anbragte i Redningsanstalter (refuges)	591	587	545	425	647	540
anbragte i Forbedringsanstalt efter Forældres Begjæring*)	48	90	92	46	50	76
indsatte i Forbedringsanstalt efter Straffelovbogens Art. 66**)	3	101	103	24	44	45
givet sin Familie i Varetaegt**) ..	63	42	55	32	49	61
løsladte uden at nogen paarørende har bekymret sig om dem	229	312	220	184	362	416
indskrevne som offentlige Fruentimmer	244	191	246	129	275	326
Ialt ...	1178	1323	1261	840	1464	1523

*) Ifølge den franske Civillovbogs Art. 376 flg. har Fader (Moder) Adgang til at forlange sit Barn anbragt i Forbedringsanstalt, Barn under 16 Aar indtil 1 Maaned og over 16 Aar indtil 6 Maaneder. I første Tilfælde afgiver vedkommende Arrondissementsrets Formand Indespærringsordre uden videre, i det andet efter at have forhandlet med Rettens Prokurør. Barnet har Adgang til at indbringe Beslutningen om Indespærring for vedkommende Appelrets Formand.

**) Straffelovbogens Art. 66 bestemmer, at en tiltalt under 16 Aar skal frifindes, hvis Retten finder, at han ikke har indseet Hand-

Lægeundersøgelseskontoret for prostituerede («le Dispensaire de salubrité») staar i Forbindelse med Politiprefektoret, hvis 1ste Afdeling det er underlagt*). Det har en Overlæge og en Reservelæge, 14 Undersøgelseslæger og desuden et Antal Hjælpelæger. Undersøgelserne udføres altid af 2 Læger i Forening. De afløses af 2 andre efter 1½ Times Arbejde. De for sig selv boende prostituerede maa som før nævnt møde frem en Gang hver halve Maaned. De, som bor i Bordeller, undersøges der en Gang ugentlig til regelmæssige Tider. De arresterede, der kjendes som eller mistænkes for at være prostituerede, bliver endelig under Hensiddens i Politifængslet (le Dépôt) fremstillede til Undersøgelse. I Paris er Lægeundersøgelsen nu for alle gratis, enten den foregaar i Kontoret eller andetsteds.

De, som er syge, føres strax til St. Lazare-Hospitalet. Ved Udskrivningen derfra ligesom ved Ind- og Udtrædelse af Bordel bliver vedkommende altid fremstillet til Undersøgelse (contre-visite) ved Kontoret. Erklæres der en udskreven for fremdeles lidende af venerisk Sygdom, gaar hun igjen tilbage til Hospitalet. De, der erkjendes helbredede, undergives i den første Tid særskilt Politiofsigt for Tilfælde af Udeblivelse fra Undersøgelse ved mulige Tilbagefald.

St. Lazare-Indretningen er dels Hospital, dels Straf-

lingens forbryderske Beskaffenhed; men han skal efter Omstændighederne enten overgives i sin Families Varetægt eller indsættes i Forbedringsanstalt for at opdrages og holdes fast der for saa lang Tid som Dommen bestemmer, dog ikke ud over det fyldte 20de Aar.

*) Som Benævnelsen »Dispensaire« tyder paa, var efter Parent-Duchatelet (se 1ste Del S. 624 i hans berømte Værk »De la prostitution dans la ville de Paris«) denne i 1802 igangsatte Indretning egentlig nærmest, hvad man i vore Dage vilde kalde en »Poliklinik« for kvindelige Kjonssygdomme. De syge, som kom der, skulde have gratis Lægghjælp og Medicin. Vilde vedkommende have Tilsyn i Hjemmet, betaltes en Afgift derfor. Indretningen er senere gaaet aldeles over til at være et administrativt Undersøgelseskontor.

fængsel for domfældte Kvinder og dels Detentionsanstalt for de af Politiet administrativt indsatte. De forskellige Afdelinger har fælles Administration, men er indbyrdes aldeles afsøndrede.

Antallet af Lægeundersøgelser i Paris var:

	1889	1890	1891	1892	1893	1894
Ved Undersøgelseskontoret:						
af for sig selv boende Fruentimmer	43980	46780	48031	47346	43940	41478
af Fruentimmer ved Ind- eller Udtrædelse af Bordel i Bordellerne	4606	4118	4070	3811	3869	3471
	33644	31926	30013	28491	26708	25833
tilsammen...	82230	82824	82114	79648	74517	70782
af arresterede indskrevne Fruentimmer	17444	19320	19249	14248	19346	26486
af arresterede ikke indskrevne Fruentimmer....	2547	2555	2115	1615	3208	3023
samlet Antal Undersøgelser	102221	104699	103778	95501	97071	100291

Hvilke Udgifter Paris har af sine Foranstaltninger mod Prostitutionen, er vanskeligt at angive. Lønningerne til den saakaldte »Brigade des mœurs« af Politiet, androg i 1880 til 123,400 Francs, hvortil kommer Husleiegodtgjørelse og andre Emolumenter, der antagelig udgjør ikke langt fra lige saa meget. Sædelighedsbetjentene bruger dog ikke Uniform. Endvidere bemerkes, at Udgifterne til St. Lazare udgjør omtr. 350,000 Francs aarlig, endvidere kommer hertil Lægeundersøgelsespersonalets Lønninger og endelig en vanskelig beregnelig Andel i Politiprefektorets Budget.

Der har gjentagne Gange i Paris's Kommunerepresentation foreligget Forslag til Ophævelse af Sædelighedspolitiet som særskilt Institution; men det har strandet paa Grund af Modstand fra Regeringens Side. Dennes Adgang til at reise saadan hidrører delvis fra Statstilskuddet til Paris's Politi. Der ydedes i 1895 til Paris's Politiudgifter et Statstilskud paa 10¹/₂ Million Francs (foruden den paa Statsbudgettet

opførte Bevilgning af 1,600,000 Francs til hemmeligt Statspoliti). Til Politiet i Lyon ydes iøvrigt ogsaa Statstilskud til Beløb henved $1\frac{1}{2}$ Million Francs.

I en stor Del af Frankrigs øvrige Byer findes en Ordning af Prostitutionen, mere og mindre lig Paris's ovenfor beskrevne. Undersøgelserne foregaar dog næsten overalt for de for sig selv boende prostituerede hyppigere end i Paris, enten hver 10de eller hver 8de Dag; enkelte Steder som Nantes har Undersøgelse 2 Gange hver Uge. Det er ogsaa meget almindeligt, at man har fastsat en Afgift for hver Lægeundersøgelse, dog med Adgang for dem, der ikke kan eller vil betale, til at faa gjort det gratis. I Bordeaux udleveres saaledes paa Begjæring for hver Gang en Undersøgelseshillet paa Sædelighedspolitiets Kontor, og mod dennes Aflevering sker Undersøgelse uden Betaling.

Saavel i Paris som i Frankrigs øvrige Byer er der rig Adgang til poliklinisk Gratisbehandling for venerisk Sygdom. Adskillige Steder gjælder denne Adgang kun for Kvinder. I Paris, Lyon og de fleste større Byer kan Personer af begge Kjøen søge saadan Hjælp, der i meget stor Udstrækning benyttes.

A. Færden.
